

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

lauantai 2.7.2022
iltaseurat klo 18.30
Virpi Väisänen

Seinäjoen herättäjäjuhlat vuonna 2009. Tulin juhlille niinkuin lukemattomia kertoja sitä ennen — tällä kertaa vain sielu ja ruumis murskattuna. Takana oli kaksi keskenmenoja ja raskaat lapsettomuushoidot, jotka sinä samana keväänä oli päätetty tuloksettomina lopettaa. Tiesimme vierelläni kulkevan aviomiehen kanssa, että perheeseemme ei koskaan tulisi kuulumaan omaa lasta.

Kuinka ollakaan — herättäjäjuhlien tunnuslauseena oli sinä vuonna ”Sallikaa lasten tulla.” Kaikkihan me olemme jonkun lapsia, ja Jumalan lapsia nyt ainakin — ja jotain tällaista juhlien järjestäjät ehkä olivat ajatelleetkin.

Mutta juhlille kutsutut puhujat tulkitsivat teemaa huomattavasti konkreettisemmin. Isä ja äiti toisensa jälkeen kiipesi puhujapöytänsä, kertoi omien lapsostensa hellyttävistä edesottamuksista ja siitä, miten he vasta lastensa kautta olivat ymmärtäneet jotain elämästä ja Jumalasta. Heidän jälkeensä puhumaan tulivat isoisät ja isoäidit, jotka kertoivat omien lastenlastensa hellyttävistä edesottamuksista ja siitä, miten he vasta lastenlasten myötä olivat oikeastaan oppineet ymmärtämään jotain elämästä ja Jumalasta.

Minä istuin kovalla puupenkillä keskellä avara juhlakenttää ja kuuntelin. Puhe puheelta hartiani painuivat kyyrympään. Veisaaminen ei pian enää onnistunut ja kohta oli jo vaikea hengittääkin. Ikinä elämässäni en ole ollut niin väärään aikaan niin väärässä paikassa.

Körttiläisyys on perinneliike, ja niinpä sille ovat tärkeitä perinteet ja perilliset. Me kaikki toivoisimme, että täällä juhlakentällä vilisisi pikkulapsia kuin Suviseuroissa konsanaan. Minä olen kuitenkin ammatiltani toimittaja ja olen oppinut arvostamaan enemmän tosiasioita kuin toiveita ja kuvitelmia. Niinpä soitin Tilastokeskukseen ja kysyin, keitä me täällä herättäjäjuhlilla todella olemme.

Olettakaamme, että me juhlavieraat olemme keskimäärin samanlaisia ihmisiä kuin muutkin suomalaiset. Niin voi varmaan ajatella. Vuoden 2020 perhetilaston mukaan lapsiperheisiin, siis sellaisiin perheisiin, joissa on yksi tai useampi vanhempi ja alaikäisiä lapsia, kuuluu 37 % suomalaisista. Tämä on iso luku, enemmän kuin yksi kolmasosa koko kansasta. Mutta toisaalta suuri enemmistö eli 63 suomalaisista ei elä lapsiperheessä. Kun nyt vilkaisen sinne juhlakentälle, pyöristän luvut vielä karkeasti niin, että herättäjäjuhlaväestä kolmannes kuuluu lapsiperheeseen, ja kaksi kolmannesta on meitä muita.

Minusta näiden lukujen pitäisi vaikuttaa siihen, miten me täällä herättäjäjuhlilla ja seuroissa puhumme ihmisistä ja asioista.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Mutta keitä me muut, siis ei lapsiperheelliset, sitten olemme? Uskokaa tai älkää, täällä juhlakentällä rahjustaa iso joukko meitä, jotka emme ole koskaan yltäneet tai emme enää yllä körttiläiseen ydinperheihanteeseen.

Ensinnäkin 29 prosenttia meistä aikuisista asuu yksin. Tässä joukossa on tietysti monenlaisia ihmisiä: on nuoria opiskelijoita, on puolisonsa menettäneitä leskiä, ja on sinkkuja, jotka eivät ole puolisoa löytäneet. Mutta heitä on siis aika paljon, 29 prosenttia. Kuinka usein heille puheita pidetään?

Seurapenkissä istuu myös koko joukko avioeron läpi käyneitä. 19 prosenttia meistä on eronnut vähintään kerran elämässään. Sen päälle tulevat vielä vanhempiensa avioeron kokeneet lapset, joita on heitäkin koko joukko, vanhempia ja nuorempia. Itsekin olen avioerolapsi.

Sitten lopulta olemme me lapsettomat. Lapsettomien yhdistys Simpukka arvioi, että joka viides aikuinen olisi jossain vaiheessa elämäänsä kärsinyt lapsettomuudesta. Jos tällä Joensuun herättäjäjuhlilla on sanokaamme 20 000 ihmistä, se tarkoittaisi, että seurapenkissä istuu ainakin 4 000 ihmistä, joka on joskus joutunut lapsettomuuttaan suremaan.

Ehkä siellä jossain istut nyt sinäkin, joka olet samassa tilanteessa kuin minä olin 13 vuotta sitten. Olet maahan lyöty, surusta sekaisin, vihainen ja katkera. Ehkä sinua edes hiukan lohduttaa se tieto, että et ole yksin, meitä on täällä muitakin. Hei hei, minä vilkutan sinulle täältä puhujapöytästä, täällä ollaan!

Lopuksi haluan siteerata Paavalin kirjettä galatalaisille, sen kolmatta lukua: "Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista, sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa."